

Vad är Gluntar?

Ur Wikipedia:

Gluntarne (modern svenska: **Gluntarna**) är en sångcykel för baryton, bas och piano med text och musik av **Gunnar Wennerberg**. Sångerna tillkom under åren 1847 till 1850 och skildrar det samtida studentlivet vid Uppsala universitet i 30 sånger, ***Gluntar***.

Wennerberg var under denna tid aktiv i ett uppsluppets studentsällskap i Uppsala som kallade sig Juvenalerna och som bland annat ägnade sig åt sång av Bellman, utdrag ur populära operor och kvartettsång. I slutet av 1840-talet hade dock sångarna inom sällskapet tunnats ut allteftersom medlemmarna avslutat sina studier och flyttat, och det uppstod ett behov av sånger för en mindre ensemble vilket Wennerberg åtog sig att fylla. De nya sångerna uppfördes bland juvenalerna allteftersom de skrevs, med Gunnar Wennerberg själv som Magistern, Otto Beronius som Glunten, samt med Eugène von Stedingk vid pianot, och fick ett entusiastiskt mottagande. Genomslaget blev så småningom större än någon inom juvenalkretsen kunnat ana; inom några år hade samlingen gjort Wennerberg berömd och flera förlag stod i kö för att få ge ut dem.

Gluntarne är utformade som dialoger mellan två studenter, *Glunten* (bas) och *Magistern* (baryton). De kombinerar en visaktig sångstil som påminner om Bellman, med avancerade partier stämsång, kontrapunkter och inslag av recitativ och arioso. Sångerna är inbördes olika; vissa är enkla visor med vers och refräng, andra är långa omväxlande passager med teatralisk karaktär. Sångarna har olika roller: Glunten är den yngre studenten, lite naivare och mer tanklös, och Magistern den äldre, mer bildad och mer luttrad av studentlivet. Namnet *Glunten* kom sig av att en av sångarna i Juvenalerna kom från Dannemora, sedermera ur-Glunten Otto Beronius, och brukade kallas så efter det uppländska dialektordet *glunt*, som betyder pojke eller grabb.

När sångerna gavs ut i samlingsutgåva sorterade Wennerberg upp dem i en "kronologisk" ordning, så att de första handlar om hur sångarna träffas, blir medlemmar i Juvenalsällskapet osv; och de sista om hur Glunten tar examen och lämnar Uppsala. Detta är dock inte den ordning de skrevs i. - (Se listan över gluntarna på nästa sida)

1. I anledning af Magisterns och Gluntens första bekantskap
2. Glunten blir Juvenal
3. Upsala är bäst
4. En månskensnatt på Slottsbacken
5. Glunten på föreläsning
6. En solnedgång i Eklundshofs-skogen
7. Harpospelet på 'Schylla'
8. Huruledes månen intresserar sig för Glunten och Magistern
9. Nattmarschen i Sanct Eriks gränd
10. Dagen derpå
11. Gluntens moster
12. Magisterns misslyckade serenad
13. Huru Gluntens svårmod, på Äpplet, skingras af Magisterns vårfantasier
14. Gluntens vigilans
15. På Flustret, en söndagseftermiddag under röt månaden
16. Vid brasan på Magisterns kammare, efter en stor middagsbjudning
17. Magisterns flamma
18. Gluntens flamma
19. En qväll på kyrkogården
20. Mötet i Domtrappan
21. Gluntens misstag
22. Hemmarsch från Eklundshof med en bondspeleman
23. Anklagelsen
24. Efter kameral-examen
25. Examens-sexa på Eklundshof
26. Impromptu-balen
27. Slottsklockan
28. Gluntens reskassa
29. Afskedet på Flottsund
30. Magisterns monolog, efter Gluntens afresa